

[1] פת'מתא אסכת רהפ מ

ויהי בימי אחשורוש. "תחלת דברי פיהו סכלות (קהלת י"ג)", זה אחשורוש שנאמר (עזרה ד':ו) ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה וגו', "ואחרית פיהו הוללות רעה (קהלת שם)", שעלה וביטל מלאכת בית המקדש. כיון שראו הכל כן, התחילו צווחין ווי – ויהי בימי אחשורוש.

[2] תלאוז בה'י אסכת אט'לפ ז'ל ' צאוז ה

ויהי בימי אחשורוש. אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן: דבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה: כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער.
 (אסתר א') ויהי בימי אחשורוש – הוה המן,
 (רות א') ויהי בימי שפט השפטים – הוה רעב,
 (בראשית ו') ויהי כי החל האדם לרב – וירא ה' כי רבה רעת האדם.
 (בראשית י"א) ויהי בנסעם מקדם – הבה נבנה לנו עיר.
 (בראשית י"ד) ויהי בימי אמרפל – עשו מלחמה.
 (יהושע ה') ויהי בהיות יהושע ביריחו – וחרבו שלופה בידו.
 (יהושע ו') ויהי ה' את יהושע – וימעלו בני ישראל.
 (שמואל א' א') ויהי איש אחד מן הרמתיים – כי את חנה אהב וה' סגר רחמה.
 (שמואל א' ח') ויהי (כי) [כאשר] זקן שמואל – ולא הלכו בניו בדרכו.
 (שמואל א' י"ח) ויהי דוד לכל דרכו משכיל [וה' עמו] – ויהי שאול עוין את דוד.
 (שמואל ב' ז') ויהי כי ישב המלך בביתו – רק אתה לא תבנה הבית.
 והכתיב (ויקרא ט') ויהי ביום השמיני, ותניא: אותו היום היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום שנבראו בו שמים וארץ, כתיב הכא ויהי ביום השמיני, וכתיב התם (בראשית א') ויהי (בקר) [ויהי ערב ויהי בקר] יום אחד! – הא שכיב גלב ואביהוא.
 והכתיב (מלכים א' ו') ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה!
 והכתיב (בראשית כ"ט) ויהי כאשר ראה יעקב את רחל!
 והכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד!
 והאיכא שני, והאיכא שלישי, והאיכא טובא!
 אמר רב אשי: כל ויהי – איכא הכי, ואיכא הכי. ויהי בימי אינו אלא לשון צער.
 חמשה ויהי בימי הו: ויהי בימי אחשורוש, ויהי בימי שפט השפטים, ויהי בימי אמרפל, (ישעיהו ז') ויהי בימי אחו, (ירמיהו א') ויהי בימי יהויקים.

[3] תלאוז בה'י אסכת אט'לפ ז'ל ' צאוז א

"בהראתו את עשר כבוד מלכותו" אמר רבי יוסי בר חנינא: מלמד שלבש בגדי כהונה: כתיב הכא (אסתר א') יקר תפארת גדולתו וכתיב התם (שמות כ"ח) לכבוד ולתפארת.

[4] תלאוז בה'י אסכת אט'לפ ז'ל ' צאוז א

"והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים" משונים מיבעי ליה! אמר רבא: יצתה בת קול ואמרה להם: ראשונים כלו מפני כלים ואתם שונים [ושותים] בהם?

[5] אסתר רהפ (ולא) פרשפ א

א"ר שמואל בר אימי ארבעה דברים טובים היו באותו האיש: עשה שלש שנים בלא כתר ובלא כסא והמתין ארבע שנים עד שמצא אשה ההוגנת לו ולא היה עושה דבר עד שנמלך, א"ר פנחס וכל מי שהיה עושה בו טובה היה כותבה הה"ד וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי וגו'.